12315 - ALLAH TEÂLÂ'NIN ZÂTI KONUSUNDA ŞEYTANIN VESVESESİNDEN SIKINTI ÇEKEN VE AKLI ONUNLA MEŞGUL OLAN KİMSE

Soru

Şeytan, Allah -azze ve celle-'nin zâtı ile ilgili olan meselelerde bir kimseye büyük bir vesvese vermekte ve onun bu durumdan çok endişe etmesine sebep olmaktadır. Bu kimsenin ne yapması gerekir?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

Soru soranın sonuçlarından endişe ettiğini belirttiği problemine gelince,ona derim ki:

Müjdeler olsun! Senin için güzel sonuçlardan başka şeyler olmayacaktır.Zirâ şeytan, kalplerindeki sağlam akîdeyi sarsmak, onları nefis ve fikir yönünden strese sokmak ve onların kalplerindeki îmânın berraklığını,hatta hayatın berraklığını giderip onu bulanık hâle getirmek için mü'minlere bu vesveselerle saldırır durur.

Bu kimsenin hâli, şeytanın saldırısına maruz kalan ne ilk îmân ehlinin hâli, ne de sonuncusudur. Aksine dünyada mü'min olarak kaldığı sürece o, şeytanın bu saldırısına maruz kalacaktır. Şüphesiz bu, sahâbenin de -Allah onlardan râzı olsun- başlarına gelen bir durumdu.

Nitekim Ebu Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

جَاءَ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلُوهُ: إِنَّا نَجِدُ فِي أَنْفُسِنَا مَا يَتَعَاظَمُ أَحَدُنَا أَنْ يَتَكَلَّمَ بِهِ. قَالَ: وَقَدْ وَجَدْتُمُوهُ؟ قَالُوا: نَعَمْ. قَالَ: ذَاكَ صَرِيحُ الْإِيمَانِ.

[رواه مسلم]

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbından bazı kimseler gelerek ona şöyle sordular:

- (Ey Allah'ın Rasûlü!) Bizden birimizin, içimizdeki çirkin bir şeyi konuşmayı büyük günah olarak görmektedir deyince, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-:

- Onu kalbinizde buluyor musunuz? diye sordu.

Sahâbe:

- Evet, dediler.

Bunun üzerine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

- İşte o, katıksız (gerçek) îmândır" (Müslim; hadis no: 132).

Yine, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ حَتّى يَقُولَ: مَنْ خَلَقَ رَبَّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللهِ وَلْيَنْتَهِ. [متفق عليه]

"Şeytan birinize gelir ve der ki: Şunu kim yarattı? Şunu kim yarattı? Nihâyet ona: Peki Rabbini kim yarattı? der. Kendisine bu vesvese ulaşınca, Allah'a sığınsın ve bu vesveseyi bırakıp terketsin."(Buhârî ve Müslim)

Abdullah b. Abbas'tan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, şöyle demiştir:

جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ!إِنِّي أُحَدِّثُ نَفْسِي بِالشَّيْءِ، لَأَنْ أَخِرَّ مِنْ السَّمَاءِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَتَكَلَّمَ بِهِ. قَالَ: فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ، الْحَمْدُ لِلهِ الَّذِي رَدَّ كَيْدَهُ إِلَى الْوَسْوَسَةِ. [رواه أحمد]

"Bir adam, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gelerek şöyle dedi:

- Ey Allah'ın elçisi! Ben, içimden çirkin bir şeyi geçiriyorum. Gökten yere düşüp paramparça olmam, o çirkin şeyi konuşmamdan (onu dilimle telaffuz etmemden) bana daha sevimli gelmektedir. (Buna ne dersiniz?)

Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

- Şeytanın hîlesini, vesveseye çeviren Allah'a hamdolsun."(Ebu Dâvud).

Şeyhulislâm İbn-i Teymiyye de -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Mü’min, şeytanın vesveseleri ve kalbinde olmasıyla sıkıntı duyacağı küfrün vesveseleriyle imtihan olunur.

Nitekim sahâbe -Allah onlardan râzı olsun-:

- Ey Allah’ın Rasûlü! Bizden birisi, gökten yere düşüp paramparça olmayı, çirkin bir şeyi konuşmaktan daha sevimli bulmaktadır, dediklerinde, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

- İşte o, katıksız (gerçek) îmândır" (Kitâbu'l-Îmân; s: 238).

Başka bir rivâyet ise şöyledir:

"(Ey Allah’ın Rasûlü! Bizden birisi) o çirkin şeyi konuşmayı, büyük günah olarak görmektedir deyince, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

- Şeytanın hîlesini, vesveseye çeviren Allah'a hamdolsun."

Yani bu vesvese ile birlikte bu şeyi büyük bir çirkin söz olarak görmenin meydana gelmesi ve onu kalpten savmak, katıksız (gerçek) îmândır.

Bu, cihadda düşmanla savaşırken kendisine gelen düşmanı kovup ona üstün gelen mücâhidin durumu gibidir. İşte bu, cihadın en büyük ve en önemli kısmıdır."

Şeyhulislâm İbn-i Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- devamla şöyle demiştir:

"Bunun içindir ki başkalarında olmayan bu vesvese ve şehevî duygular, ilim talebelerinde ve kendisini ibâdete verenlerde vardır.Çünkü başkası Allah Teâlâ'nın şeriatını ve O'nun yolunu izlememiş, aksine o, Rabbini zikretmekten gâfil bir şekilde hevâ ve hevesine yönelmiş ve dikkatini o yöne çevirmemiştir.İlim ve ibâdetle Rablerine yönelen kimselerin aksine şeytanın istediği şey,

işte budur.Çünkü şeytan, onları Allah Teâlâ'nın dîninden saptırmak isteyen yegâne düşmandır."

Yukarıdaki soruyu soran kimseye derim ki:

Bu vesveselerin şeytandan geldiği sana açıkça belli olursa, onlarla mücâdele etmeli ve onlara sabredip katlanmalısın. Onlarla mücâdele etmen, onlardan yüz çevirmen ve bu vesveselere götüren sebepleri terketmekle birlikte onların ebediyen sana zarar veremeyeceğini bilmelisin.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

[إِنَّ اللهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي مَا وَسْوَسَتْ بِهِ صُدُورُهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ أَوْ تَكَلَّمْ.] متفق عليه

"Şüphesiz ki Allah Teâlâ, kalplerinden geçirdikleri kötülükleri yapmadıkça veya söylemedikçe benim için ümmetimi sorumlu tutmaz." (Buhârî ve Müslim).

Eğer sana: Kalbinden geçirdiğin vesveseye inanıyor musun?

O vesveseyi gerçek olarak görüyor (kabul ediyor) musun?

Allah Teâlâ'yı o vesvese ile vasıflandırabilir misin? denilse idi, sen, mutlaka Allah Teâlâ'nın şöyle buyurduğu gibi derdin:

"Bu yalanı konuşup yaymamız bize yakışmaz. Seni bundan tenzih ederiz Rabbimiz! Bu, çok büyük bir iftirâdır." (Nûr Sûresi: 16).

Yine sen, bu vesveseyi kalbinle ve dilinle mutlaka inkâr edip redderdin ve insanlar içerisinde ondan en çok nefret eden sen olurdun.

O halde bu, sadece vesveseden ve kalbinden geçen düşüncelerden ibâret olan, seni dîninden saptırıp onu sana karmaşık göstermek isteyen, kanın, insanın damarlarında dolaştığı gibi dolaşan şeytanın şirk ağından başka bir şey değildir.

Bunun içindir ki şeytan, anlamsız ve boş şeylerde senin kalbine şüphe vermez veya onları karalayıp çürütmeye çalışmaz.

Örneğin sen, doğuda ve batıda önemli büyük kentlerin olduğunu, bu kentlerdeki nüfus ve yapılaşmanın yoğun olduğunu işitmişsindir. Sen, hiçbir zaman bu kentlerin varlığı konusunda veya bu kentlerin harap olduğu, oturuma elverişli olmadığı ve bu kentlerde hiç kimsenin oturmadığı gibi konularda şüphe etmek senin aklından bile geçirmemişsindir. Zirâ şeytanın bu gibi şeylerde insanı şüpheye düşürmesi için hiçbir hedef ve gâyesi yoktur. Ama şeytanın, mü'mini îmânında şüpheye düşürmek için büyük bir hedef ve gâyesi vardır. Şeytan, mü'minin kalbindeki ilim ve hidâyet nurunu, süvârileri ve piyâdeleriyle söndürmek için uğraşır ve onu şüphe karanlığında bocalaması için oraya düşürmeye çalışır durur.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda bize içerisinde şifâ olan faydalı ilâcı açıklamıştır ki o ilaç da şu sözündedir:

يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ حَتّى يَقُولَ: مَنْ خَلَقَ رَبَّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللهِ وَلْيَنْتَهِ. [متفق عليه]

"Şeytan birinize gelir ve der ki: Şunu kim yarattı? Şunu kim yarattı? Nihâyet ona: Peki Rabbini kim yarattı? der. Kendisine bu vesvese ulaşınca, Allah'a sığınsın ve bu vesveseyi bırakıp terketsin."(Buhârî ve Müslim)

İnsan, bu vesveseyi bırakırıp terkeder ve Allah Teâlâ'nın katındaki mükâfâtı isteyip arzulayarak ibâdet etmeye devam ederse,Allah Teâlâ'nın izniyle bu vesvese ondan gidecektir.

Bu sebeple, bu konuda kalbinden geçen bütün varsayımlardan yüz çevirmelisin.İşte sen, Allah Teâlâ'ya ibâdet etmekte, O'na yalvarıp yakarmakta ve O'nu yüceltmektesin. Şayet birisi, senin kalbinden geçen vesveseyi başka birisine anlattığını duymuş olsaydın, -imkânın olsa- belki onu öldürürdün.O halde senin kalbinden geçirdiğin vesveseler, gerçek olay değildir. Aksine bu, kalbinden geçen aslı olmayan düşünce ve vesveselerdir.

Sana kısaca şu öğütleri sunuyorum:

1. Allah Teâlâ'ya sığınmalı ve Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in de emrettiği gibi, bütün bu ihtimalleri terkedip bırakmalısın.

2. Allah Teâlâ'yı anmalı ve bu vesveseler konusunda nefsine hâkim olmaya devam etmelisin.

3. Allah Teâlâ'nın emrine uyarak ve O'nun rızâsını isteyerek ibâdet etmeye ve sâlih amel işlemeye ciddiyetle sarılmalısın.Sen, ne zaman ciddiyetle ve gerçekten ibâdet etmeye tamamen yönelirsen, iste o zaman bu vesveselerle uğraşmayı unutacaksın inşaallah.

4. Allah Teâlâ'ya çokça sığınmalı ve seni bu vesveselerden kurtarması için Allah Teâlâ'ya yalvarıp yakarmalısın.

Allah Teâlâ'dan, senin için âfiyet ve seni her türlü kötülükten uzak tutmasını niyaz ederim.